

DIANA MAFTEI
- Scriitoare inspirată de benzile desenate -

Diana Maftei are 20 de ani, învață la Universitatea de Arte din București, este la secția de metal și a început să deseneze urmărind desenele animate făcute de Walt Disney. „Când le priveam, făceam mici schițe cu personajele lor până m-a descoperit doamna profesoară Mosteanu ... pe când eram în clasa a VII-a”, rememorează tânăra.

La liceu a făcut secția de sculptură dar a fost interesată și de celelalte secții. Tot în timpul liceului a participat la un concurs de pictură, îndemnată de către profesoara cu care studia, pe care o chema Ludmila. Din anumite cauze, nu a putut afla ce s-a întâmplat cu lucrările trimise, sau dacă a obținut vreun premiu. Mai are și alte preocupări, ca orice tânăr de vârsta ei, însă pe acestea menționate le consideră a fi cele mai importante pentru ea.

Au inspirat-o poveștile după care și-a creat propriile sale personaje și narațiuni pe care le povestea prietenilor, imitând personajele, până ce a întâlnit-o pe prietena sa actuală, Andra, care a convins-o să scrie împreună. În prezent, au două romane terminate, dintre care unul postat pe internet, gratuit. Speră ca într-o zi să ajungă să le și publice, pentru a fi cunoscute publicului cât mai larg.

Viitorul și-l prevede luminos, fiind o fire pozitivă și foarte încrezătoare în forțele proprii, dorindu-și să își creeze propriul studio de animație.

Noi îi dorim succes și așteptăm cu mare interes să-i vizionăm filmele de animație.

Prof. **MAGDA BĂCESCU**

ROMAN - SAZALI (FRAGMENT)

De Diana Maftei și Andra Mihaela

După ce ne-am decis asupra planului, am mers să îi spunem și Amandei ce aveam de gând să facem.

- Plănuim deci să ne fii un „martor la logodnă” de care nimeni nu știe -momentan.
- Știți că aveți nevoie de inele de logodnă pentru chestia asta, nu? Știți că suntem pe mijlocul mării și nu avem cum să facem rost până mâine de ele, nu?
- O contrer, îi răspund rânjind. Vezi lanțul ăsta? o întreb. Îmi dau jos crucea de la gât și i-l întind ca să îl vadă. Nu-l atinge, îi spun când vrea să pună mâna pe el. Aceasta își retrage mâna ca arsă. Lanțul ăsta e cheia de la o cutie pe care o port cu mine obligat, forțat. În ea am două inele de logodnă și două inele de nuntă. Sunt niște inele fermecate din cauza ritualului asta pompos care e mai deosebit. Dar nu se întâmplă mare lucru oricum! Le putem folosi pe ele dacă vreți, le propun

fetelor cu o privire serioasă.

- Nu... Dar... Shira nu apucă să termine ce avea de spus că Amanda îi puse mâna la gură, zâmbind larg.

- Da, sigur! Nu are nici o obiecție.

- Perfect! Veniți după mine! Cu siguranță poate fac o prostie masivă acum, dar nu îmi pasă. Fătălăul ăla m-a călcat prea mult pe coadă zilele astea și nu cred că sunt singurul care își dorește să nu îl mai vadă pe barca asta... Problema cu inelele e că erau folosite strict dacă te îndrăgosteai, dar cum la mine nu o să se întâmple, nu cred că e vreo problemă.

- Asta e cutia, le spun și le arăt capsula roșie ce o țineam cu ambele mâini.

Hmm! Întotdeauna i-am admirat decorațiile. N-am stat niciodată să citesc instrucțiunile de folosire care sunt scrise în limba veche a sazalilor. Bineînțeles că niciodată n-am stat să citesc ce scrie pe cutie. În fond, de ce mi-aș fi pierdut vremea? Instrucțiunile sunt pentru proști. Ia să vedem că zice... „Pentru deschiderea cutiei e nevoie de cheia care va deschide cufărul și de cei doi îndrăgostiți. Indivizii cu pricina trebuie să deschidă împreună cufărul, ținând cu aceeași mână cheia. Avertizăm că” bla bla bla... bla bla... off... nu se mai termină efectele deschiderii cutiei o dată... Așa! În sfârșit ceva interesant! „După ce ați învățat cheia iar cutia s-a deschis, cuplul își va pune mâna în lectusul verde strălucitor iar inelele se vor forma singure pe mâna celor doi după ce va avea loc un sărut. Dacă cheia a fost atinsă de mai multe persoane, atunci efectul logodnei nu va avea loc. De asemenea dacă” bla bla bla... bla bla... mda... nu mai e nimic important de aici... Ce pompos e ritualul ăsta pentru un simplu schimb de inele...

- Bun deci trebuie să învățăm împreună cheia și după aceea trebuie să ne băgăm mâinile într-o substanță verde. Substanța aceea se va lipi de mâinile noastre iar inelele se vor forma din ea după ce ne sărutăm. Dar hai să facem ceremonia astă seară, după ora de culcare. Substanța aia verde dubioasă strălucește și ar atrage atenția prea mult acum. Pune-o pe Amanda să stea de pază în seara asta iar când vor adormi cu toții noi ne vedem de ritual. De acord?

- De acord, răspunse Shira simplu.

- Bun... Ora de culcare e în 4 ore. Ne vedem pe punte la ora 2 dimineața. Astfel, ne-am văzut cu toții de treburile noastre până ce s-au culcat cu toții. Hm! N-am mai fost până acuma logodit. Chiar și dacă o facem doar ca o farsă pentru prințul înfumurat tot e puțin ciudat să știu că o să fac pe logodnicul Shirei. Pariul meu e ca și câștigat cu siguranță cu chestiunea asta. Hehehe... În sfârșit o să avansez în planul meu pentru a o face pe Shira a mea. Veni și ora două. Înainte să începem, am verificat să ne asigurăm că toată lumea doarme. Ne-am întors pe punte și am pus cutia pe un butoi. Eu, împreună cu Amanda și Shira stăteam în jurul butoiului și priveam cutia.

- Merg să stau de pază. Dacă se trezește cineva voi scoate un sunet de cucuvea. Baftă cu ritualul, ne spune și pleacă la treaba ei.

Îmi scot cheia de la gât și i-o arăt Shirei. I-o înmânez, apoi pun mâna peste a ei și învățăm cheia în broască dubioasă a cufărului roșu, care încep să strălucească în momentul acela.

Amândoi deschidem curioși capacul, iar o lumină verde, precum cea de smarald, ne colora fețele. Nu știu de ce dar simt inima cum îmi bate mai tare. O fi din vina culorii dubioase? Mă uit în ochii Shirei iar ea mă privește. Ne întoarcem simultan capetele și privim înăuntrul cufărului. Ne privim, iar expresia de pe fețele noastre era aceeași. Eram amândoi pregătiți. Ne vârâm împreună mâinile înăuntru iar lectusul se lipește de mâinile noastre. Ni le scoatem apoi din cutie și ne privim. Acum e vremea sărutului... Nu știu de ce, dar inima a început și mai tare să îmi bată. Cred că e din cauza ritualului. Câteva efecte adverse sau ceva...

În fine... Trebuie să închei cu Shira așa zisa ceremonie de logodnă... Mă uit la ea, iar aceasta mă privește fără ezitare în ochi. E așa sigură pe ea... nu pare de loc să vrea să dea înapoi și nici nu pare să îi fie frică de ce va urma...

0%

User Rating: Be the first one !

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură
